

Téma naslouchání jsme v naší skupince vnímali ve čtyřech rovinách: 1) předpoklady naslouchání; 2) kladné projevy při naslouchání; 3) to, čemu je třeba se vyvarovat; 4) k čemu nás naslouchání vede.

Ad 1) Podmínkou naslouchání je disponovat se k němu:

- To se děje především ve ztišení a naslouchání Bohu v modlitbě. Když naslouchám druhému, nebát se ticha.
- Vytvářet čas a prostor k naslouchání (např. společné výlety ve farnosti). Věnuji čas těm, se kterými jednou budu, dá-li Bůh, v nebi. Vytváříme ve farnosti prostor pro naslouchání?
- Předpokladem naslouchání je láska. Abychom naslouchali, je třeba mít druhého rád.
- Abych naslouchal, je nutné: 1) být svobodný od sebe, nesmím se soustředit na své já; vnímat druhého jako toho, koho mi posílá Bůh; 2) nenechat sebou manipulovat.
- Musím se snažit vybudovat důvěru, aby mi druhý chtěl něco svěřit.
- Naslouchání a vztah. Naslouchat lze tam, kde jsou vztahy a vztahy se posilují nasloucháním.

Ad 2) Při naslouchání bychom se měli snažit o:

- Dokázat si všimnout druhého. Zaregistrovali jsme zkušenosti, že ve farnosti si jedni druhých nevšímáme. Nevšímáme si nových lidí, těch, kdo jsou na okraji, starých, chybí pozdrav, úsměv...
- Opravdový zájem o druhé ve farnosti i v práci. Zajímat se o život druhého, ne jen o jeho výkony, o to, co dělá.
- Dát v rozhovoru prostor druhému, aby se vyjádřil.
- Soustředit se; být laskavý k druhému, aby druhý cítil, že je opravdu přijat; dávat druhému znamení, že mu naslouchám (neverbální znamení).
- Otevřené srdce bez předsudků; budovat farnost jako otevřený domov, kde se cítíme být vítaní.
- Naslouchat nenásilně, neuměle, nenuceně = opravdově.

Ad 3) To, čemu bychom se měli vyvarovat:

- Nezájem o druhé, o některé sociální skupiny.
- Vytváření a pěstování předsudků.
- Touha hned hodnotit druhého, posuzování (podle prvního pohledu, dojmu, oblečení...) a škatulkování lidí: často míváme lidi rozdělené, víme, co od koho můžeme čekat. Posuzujeme druhé podle našich měřítek a přitom nevnímáme, že dělení může být pro druhé zraňující.
- Existují vyloučení z našeho naslouchání. Vylučujeme druhé, kteří nesplňují naše kategorie: nevěřící a my, kosteloví a nekosteloví; neodpovídají způsobu života, „jak by měl být“, nejsou „vzorní věřící“; máme strach z určitých lidí, kteří jsou „jiní“.
- Nepoučovat hned druhé, jak by se měli chovat a nechtít hned radit druhým.
- Nechtít hned všechno vědět.
- Zahltit druhého „dobrymi radami“.

Ad 4) K čemu mě vede naslouchání? Jak naložím s tím, co jsem slyšel?

- Díky naslouchání se já sám mohu měnit.
- Snažím se pak promítnout postoj druhého do života farnosti? Do svých názorů?
- Zabrzdit negativa, nešířit moje domněnky nebo fámy nebo neověřené informace.
- Diskrétnost o tom, co jsem slyšel.
- Modlitba za druhého člověka, kterému jsem naslouchal a který mi otevřel srdce.